

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

політична, економічно-суспільна й літературна газета.

Ціна в редакції 3 сот.
На провінції 5 сот.
В зайнятих територіях 4 коп.

Виходить щодня раніше
крім понеділка.

Ціна в редакції у Львові:	
За рік	18— К.
„Півроку	9— „
„Четверть року	5— „
„Місяць	1—30 „
В інших місцях:	
За рік	24— К.
„Півроку	12— „
„Четверть року	8— „
„Місяць	2—40 „

Ціна в редакції:	
В Німеччині	28 мар.
В Австрії	8 дол.
В інших державах	40 фр.

Розповсюджені від початку війни. Рухомі предмети за низькими цінами, а зберігають ся тільки в редакції і встановленні. — „Українське Слово“ видається всім дням на війні вранці.

Адреса редакції, адміністрації й видавництва:
Львів, ул. Руська 2.

Ціна оголошень:

За оголошення численне за оголошеннями: стрічку або 11 місця 40 сот. Надіслане 1 К. за стрічку, а в оголошеннях 60 сот., в редакційній частині 1 К. Надіслане про вітання, заручини і т. д. 1-30 К. за стрічку, найменше 4 К. Дрібні оголошення за слово 6 сот., найменше 30 сот. Слова товстими або розстріваними друком численне надіймає. Стаді оголошення за окремою умовою. — В заміну адреси платити за 50 сот.

Присилайте предплату на „УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО“.

Гвиденбург і Брусілов про теперішні положення.

Веселий кореспондент німецьких часописів др. Маке Осборн мав розмову з шефом німецького генерального штабу пільним маршалком Гвиденбургом про теперішні воєнні положення в окупованих державах.

Гвиденбург висказав ся передовсім з признанням про населення за фронтом, яке поводить ся неправдою і зносить тяжку судбу війни. Між іншим говорив так: „Не легка се річ, але ми все перекожемо. Вересень є передовсім трудним місяцем. В жовтні буде ліпше, бо правительство знаходить широкі властивіші дороги поступованя. Маємо всякі шанси до перемоги і невстигаємо в економічну перемогу. Війна є тяжка. Ще до того нема двох думок. Але треба завжди намітити є сім, що ворог відчуває се також. Як жовтні в полях говорять мені про ліхі дороги і непогоду, я все відповідаю: Проти нас сторуна має такі самі труднощі і нічо на се не може. Загаломе однак я певний добрих думок і надії, а також на фронті маємо всякі шанси до перемоги в окупованих державах. Я в сім певний“.

Гвиденбург, як оголошує „Köln. Zeitung“, висказав ся ще ось як про стратегічне положення на сході перед заступниками преси, що приїхали були саме з над Соми: Перед кількома днями бачив він образ борби в її цілій вазі.

Справа стоїть там добре, а буде ще ліпше. Добре є також на заході, півночі і на полудні. Богате ще є до зрештєня. Мусимо все сильно держати ся, мусимо, — а се можливо, як що є конечно, — мати волю, а де є воля, там вже є й дорога, все зводиться до того, що се дорогу раз найшло ся і йде ся нею послідовно. Я певний найкращої надії. Нова воєнна видівка, яку вони тепер висувають, докаже їм самим, що і став річий там дає нам повне право до того.

Співробітник паризького „Temps-a“ Людвик Нодо депешує: „Генерал Брусілов, певний одушевляє і віри в перемогу, заявив мині, що під сею пору має перед собою значно сильнішого противника, як той, що був в червні минулого року. На дорозі стрічає не лиш великі австро-угорські резерви, але й війська німецькі та турецькі.“

Чим більше одноцільною стане наша діяльність — говорив генерал — тим більше скоординовані будуть всі наші рухи, тим більша певність на перемогу, тим скорший кінець війни. Найважливішим успіхом нашого успіху є одночасні, безнастанні бої на всіх фронтах. На щастє англійсько-французька офензива не дозволяє Німцям перекидати свої сили, щоб на сході здержати наш похід вперед. Англія і Фран-

цузя помимо всіх труднощостей — вспіють всіма силами переломити німецький опір“.

Виступаючи Румунії вважає Брусілов перворядною подією. Співділяюче добре зправленого румунського війська прискорить перемогу над Австрією.

Партія є вже виграна — говорив Брусілов — в серпні 1917 р. буде певно кінець війни.

В угорьській соймі.

В дальшій тягу нарад над внесеннями в справі скликаня делегацій п. Мезессі говорив, що з конституційного становища нема перешкоди для скликаня делегацій. Не можна чейже з угорьського становища покликувати ся на се, що австрійське правительство не є певне нормальній праці австрійського парламенту й австрійської делегації. Бесідник переконаний, що якщо вібрали ся делегації, то становило би се поважну маніфестацію на доказ, що Австрія й Угорщина рішились перевести накинєну їм війну аж до забезпеченя умовин чесного миру. Така маніфестація була би для монархії і для цілої справи веденя війни надзвичайно корисна. Бесідник критикував неспосібність дипломатії, наводячи судбу Семігорю, як сумнів і класичний примір сеї неспосібности. Безуслівно жадав скликаня делегацій, щоб уможливити парламентарну контролю. Є також кенечним, щоб підкомітет військової комісії делегації розслідив договори

ВАСИЛЬ ДВІКОВСЬКИЙ. Послідня ніч.

Було вже ко 9-їй вечером, коли другий курінь покидав свої становища на „Веселій“. Дев'ять-десятьма гусакем йшла сотня за собою. Широкий прохідний рів дудів глухо під важкими стопами, бряцала зброя, виліскуючи до повного місяця.

Стрільці йшли понурі, сумовиті. Дехто кляв в чортєву мати, інші жалували в голос за несподією, — усі важко сумні, пригноблені вагою невдачі.

— „Доборезьсь ми, доборезь! Цілий рік сиділи тут, — жалував хтось в голос — цілий рік, а тепер махай і... хто знає де“...

— „Я думаю, що скорше згинемо всі до одного, як підемо відси!“...

— „Що то все, але кільки тут нашої крові, кільки праці пішло — а все на дарме, все дідькови в зуби!“...

— „Вже не будемо мати бра такої несподії, не будемо!“...

— „Знаєш, тільки ті дреті перед нами, то вже маєток, а що доперва те все дерере, зедізо і нинше, що пішло тут!“

— „А дошки, нечислиди? Гм! Безпечно тут буде!.. не взяв би нас, аби єї ветік“...

— „Тяжко братанку на серці, тяжко! — Ту нам Петро згинув!“...

— „Безпечно тут буде!“...

І „лече“ не буде!...

...„Гм... що він настрівєв сї, та й нічоге ми зробиє“...

— „А як думаєш, чи вернем ся, чи ні? Що?“

— „Меже. Дай Боже вернутись, аби лиш скорше“...

— „А то виїшли ми! Я ще так наробив ся кеме гереку!“...

— „Що ти, а я сїне збирав і жав, і тепер мушу дивити ся, як буде горіло, як моя праця піде з димом, спенєє“...

...І говорили ще багато, багато сумного, як сходили зі становища на Веселій, над Стрипою... Вже виїшли неслідні. Довгий шнур скрутив ся за дротами сесієвського „брікенкофу“ і гинув за горою...

В ревах ще раз задуділо... Ще хтось йде...

...Німакме не може бути — чути голоє атамана — кмдта цілої Веселіє. — Все спалити, не ливити ні єдної донки, ні єдного белька... Мести висадити і той коло хатек! Розумієте?! Все спалити. Але остережно, уважайте, бо шкєда людей! Розумієте?!“

— „Так нає атамане! Після приказу“...

— „Гаразд! Але кажу вам, уважайте на людей; не смієте стратити ні єдного“...

— „Після приказу“...

Атаман, командант нашої „Веселіє“ відійшов за курінем...

На становищі, коло колишньої куріної управи лишив ся підхорунжий Васильків з єдною четю пієнірів.

По приказу начальної управи У. С. С. мав спалити всі мости і матеріял будівельний і ракком, кели заєвітає, відійти за військом до П.

— „Отже до роботи, хлопці! Перейдете ще раз район і еглянеге, чи ще що“ не лишив ся. Але раз—два!... Потім стягнемо весь матеріял до купи, ти Петро обіллєш і будеш палити. А тепер руш!“...

Пієніри резійшли ся по ревах... Кождий уоружений і з усім своїм набором.

Підхорунжий лишив ся на місци.

Була гарна місячна ніч. Над Гавчарками завжди повія і сніла на весь єкруг. Було так ясно, ще меже було читати... Срібне сяйво купалоє в Стрипі, стелалоє по травнєтєм морю і стєнових багнєцах, вкутаних мелочєню мраком...

Пієніри лєдєв мріли... На найдальших становищах полевих стєрежєні стріляли ракети.

Там ще стояла наша залєга, — полеві стєрожі V. сотні.

Васильків зійшов в рів і пішов дев'ятьма пустим закопом...

На всіх стїнах єкопів, на всіх траверсах висїли яєвіє українські часописі, журнали, або книжки. Всї газети з послїдєних днів, всї „Шляхи“, „Громадські голєси“, „Вїстники“ і багато нїньшєх наших і чужих резійшали Стрільці на стїнах, для „Москалів“ харківської і полтавської губерній, котрі стояли проти стрілецьких становищ.

(Далі буде).

*) „Причілок мостєвий“.

в справі військових достаб. Не є правдою, що опозиція лише тому стремить до скликання делегації, щоби повалити Штірка, Тісу і Буріяна.

Пос. Польоні обговорював подрібно закон договору, погодився з прем'єром Тісою і сказав, що не є правдою, будьто-би внесене Андражі було вишаном до внутрішніх справ Австрії. Не можна пезвожити на се, щоби одиниці рішали про судьбу цілої монархії. В тім згляді треба безусловно парламентарної контролі.

Маргр. Юрій Паллявічіні (конст. стор.) жадав скликання делегації, щоби міністер заграничних справ міг витолкувати ся перед відповідним форум. Бесідник критикував послушоває поодиноких органів, кермуючих армією. Жадав справедливого розділу відзначень, при чім належить робити різницю між відзначеннями за хоробрість в бою, а заслугами в інших воєнних занятях. Вкінці обговорював румунську справу.

Пос. Угрон (конст. стор.) що-до скликання делегації прилучив ся до аргументів опозиції. Відтак зайняв ся польською справою.

По промові пос Смерчанійого, котрий жадав рівнож скликання делегації і подавав мотиви недовіря опозиції до правительства в справі апровізації, перервано наради.

В справі нашої молодіжи середних шкіл.

Чимало нашої шкільної молодіжи вигнала війна поза межі Галичини. Денебудь збрало ся її більше, там завдяки заходам ширих людий вдало ся поосновувати для неї школи. Для молодіжи середних шкіл основано у Відні гімназійний курс з українською мовою викладовою і учительську семінарію дівочу, а в Кірхбергу коло Гімиду дано почин до гімназійних курсів, які зі сми шкільними роком увійдуть в житя. Для буковинської української молодіжи засновано в Празі гімназійні курси, з яких буде могла користати і галицька молодіж.

Та все такі багате нашої молодіжи не може користати з науки. Державні українські гімназії в Тернополі, Коломиї та Станіславові і, приватні в Героденці, Рогатині, Збаражж, Чорткові, Копичинцях і Буську не існують. Звич 3.000 молодіжи, що побирали науку в отсмих школах, лишили ся без шкіл. Правда, частинка лишинка ся під російською інвазією і тієї годі помічи, але значна частина тиняє ся по всіх закутках держави, а з того чимало і по Галичині. Мало, дуже мало випсало ся її до українських гімназій у Львові, в Перемишлях, Ягорові та Долній. А не випсало ся не із байдужности, чи неохоти до науки, а ізза великої дорожкоти у сих містах, та браку відповідного приміщення. Щоби єому яку зарадити хоч в часті, рішидо Українське Товариство Педагогічне оскувати в однім із міст західної Галичини гімназійні курси, головню для тої молодіжи, ще евакуована зі своїми родичами до західної Галичини, не може побирати науки в польських гімназіях ізза незнаня викладачої мови. Попри гімназійний курс задуме Товариство оскувати для біднійшої молодіжи бурсу, де вона за невеличку відносне оплати могла бы знайти поміщеня, харч і епіку. В тім напрямі ведуть ся переговори і наколи вони дійдуть до якихсь реальних вислідів, тоді Товариство надасть до відома загаду місцевість і умовини прийнятя.

Пекище було би вказаним, щоби ті, що хотіли бы користати з гімназійних курсів в однім із міст західної Галичини, повідомили про се Товариство картою, щоби можна знати на кілько учеників потреба бы отворити бурсу. Повідомленя належить слати на адресу Товариства, Львів, ул. Мокнацького ч. 12. і то в можливе найкоротшим часі, щоби не спазувати цілої роботи.

За Головному Управу У. П. Т.
у Львові, 19. вересня 1916.

Др. Махарушка, о. Т. Лежогубський
члени Г. Управ.

Світова війна.

В Добруджі.

Окружною дорогою наслідують вісти, що відворот румунської армії поза зеланичу лінію Констанца-Чорнаведа є неминутий. Військові

власти запорядили евакуацію Констанції Черногоди з цивільного населеня. Архіва державні перенесено до Браїли. Румунські часописи згадують обережно про відворот румунської армії. Серед Румунів велике огірчене на Росію, що не дає більшої військової підмоги. Преса атакує през. Братіану, що не забезпечив Румунії, російський генерал Іванов боронить ся тим, що румунська управа військова не дерівивє претивників.

До Румунії спрваджене багате японської артилерії.

Москвофільський „Adeverul“ жадає, щоби застановити похід на Семигород, а звернутись всею силою проти Болгарії і вибороти получене між Румунією й Солуном.

Зі Софії доносять, що болгарсько-німецькі війська стрінули ся знов з неприятелем, який станув на лінії на південь від Констанца-Чорнаведа, де мав від давня приготовакі стале-виська.

Румунія опинила ся між молотом і кувалдою, не могучи рішитись, чи підпомагати акцію Брусілова наступом на Семигород, чи звернути всі сили до Добруджі.

Німецькі літаки в борбі з ворожою морською силою.

БЕРЛІН. (Б. В.) Наші літаки знову виконали в добрим успіхом якот на ворожі морські сили, які стоять при побережі Фляндрії, а які складають ся з 2 моніторів, 16 контрторпедовців і одного корабля з літаками. На естанції запримічено цілий удар. Один з ворожих літаків приневолено осісти на території Голляндії.

Румунський офіціоз про настрій Букарешту.

СТОКГОЛЬМ. З Букарешту наслід румунський офіціоз „Independance Roumaine“ з таким урядовим поясненем естанних випадків:

„Населене румунської столиці прийняло вісти про часові невдачі з гідям, кряме едушевляючи спокоем. Нарід гетовий понести всі жертви і має лиш одне бажане: Відплати! Важне те сповнить ся скоро“.

Очевидне, таке пояснене є лише відгетовкою до звідомлень про дальші з черги невдачі. Виротім ясно, що вислів про спокій є лише пустою фразою супроти звісного факту величезної паніки в Букарешті. Саме правліне поремесить ся поспішно на мівнич, а парламент елижало до Ясс, щоби „уникнути гамору етелиці“...

Білий цар радить Франції не щадити своїх дітий.

КОПЕНГАГЕН. Петроградські часописи оголошують деякі подробиці про писме царя Микола до президента Франкської республіки, яке мав доручити ген. Не. В тім писемі влады цар на серце правліням антанту, щоби також і в своїй ефензиві на заході не щадили ні людий, ні мушці. Лише напруживши всі сили, можна булоб иде перед змюво есягнути рішене. Антант мусить піти за приміром Росії в тім, що великі успіхи здобуває ся передевсім тим, ще не щадить ся резерв.

Виходить з того писема самодержця, ще для Росії ще одка змова кампанія булоб дуже невигідна.

В Греції — анархія.

ЖЕНЕВА. Провідниками революціонерів солунських і їхніх емпіятків на островах стали два братя Зімбракис. Де революційного руху приетушила евіжо Навзос. В Атонах вибух загальний стрейх трамвайрів. Король знов горює з вірними йому офіцерами. Заміє зараз потім естеріг його, що антант може його слова вважати виговом для себе.

Болгарське звідомлене.

З д. 19. вересня.
Рунунський фронт. Здовж Дунаю спокій. Великий біл, який веде ся на лінії сїл: Меранюї, Мамін-Арабагі-Кокаргса-Цебаділ-Туаля, розвиває ся успішно для нас. На побережі Черногого моря накуе спокій.

Македонський фронт: Сильні боротьби коло Фльорини тривають дальше. Всі зусилля ворога здобути узгіря Каймак-Салам рублили ся в наслідок наших сильних протинаступів. В долині Могленці і по обох сторожах Вардари слабій арматий огонь. На узгір'є Бельсіва-Плянна наші естані прогналі ворога і зайняли села Сугево, Масина, Горній і Дольній Порей. В тих селах зустріли ми багато польше-

ного матеріалу. В Горнім Персею еоставили Італійці 200 крісів. На фронті над Струмою і на побережу Штейського моря нічого важного.

Російське звідомлене.

З дня 17. вересня.

Західний фронт. На полудне від Бережан на правім березі Золотої Липи завзяті бої. Наше військо побиле ворога, зайняло його еташовисько і побило 14 офіцірів та 537 турецьких жовірів. В околиці Нараївки і зеланичої лінії Підвисоке-Галич веде ся боротьба дальше. Ворог понерив значні втрати в убитих і ранених, як також лишин в наших руках око 3.174 браційів, виключно Німців, в сїм числі 34 офіцірів, а крім того 20 екорестрілів і дві армати, призначені до стрілецьких ровів. Наші корєбрі кримські відділи виконали приступ на дві ворожі батерії, розконали артилерістів на багнетах, висадили в воздух 3 армати і 51 возів з амуніцією, яких не могли забрати, бо німецький баталіон прийшов на немч і нечав сильний огонь з армат і екорестрілів де наших відділів.

В лієнстих Карпатах в деяких місцях упав сніг і настав мороз.

З д. 18. вересня не мелудин.
Нема нічого важного до еповіденя.

Ріжні вісти.

СОФІЯ (Тхб.). Дневники доносять, що разом з російською армією прибудо до Добруджі багато адміністратійних урядників, щоби обявти заряд в здобутих болгарських містах. Часописи додають, що ті урядники будуть тепер ужиті в тих самих містах до робленя порядку на улицах.

ХРИСТІАНІЯ (Тхб.). Президенти міністрів Данії і Швеції, як також міністри заграничних справ обох еих держав прибули сюди на зізд міністрів екандинавських держав. Набавом не приїзді були в короля на авдієнції.

СТОКГОЛЬМ (Тхб.). Після Австро-Угерціани і Болгарії в Букарешті дістали від Росії призиві відіхати до своїх держав і прибути тут з персоналом обох пезельств і консулатів.

ГАГА (Тхб.). При отворені генеральних етанів вигохосила королева престольну бесіду, в якій ствердила, що Голляндія зберігала дотепер спокій, а відносини її до всіх держав є приязні. Престольна бесіда підчеркує ебюзакки, які тяжать на Голляндії, як на неутральній державі, щоби вона задержала свою незалежність. Господарське житя Голляндії тернить ізза воєнних відносин, які здержують прудукцію в краю.

КОНСТАНТИНОПЛЬ (Тхб.). Дневники доносять, що в російській армії Кавказькій вибух бунт задля медостачі поживи. Забите кількох офіцірів, серед ихх команданта полку.

НОВИНИ.

— Папа пре страдаєма Українців. Кардинал Гаскарі в розмові зі співробітником часопису „Jeurnal“ сказав між иньшим: Папа є гетовий завязати дипломатичні переговори з Францією, як лише вона буде сеге щиро бажати. Є надія, що-по війні не буде у Франції ніякого переслідованя церкви. В своїй коліації підчас війни держать ся нава лише одного правила: беспартійности. Але найбільше співчуває він з тими народами, котрі длатого якраз катерили ся і терплять багато, що належать до католицької церкви. Се віднесить ся в першій мірі до тернів Українців в Галичині, а відтак до католицьких Ірляндців.

— Реквізицію церковних дзвонів в неремійським новіті переведено дуже докладно по селах і місточках. Багате зайнятих гарних дзвонів походять ще з 16. і 17. естоліт. Віддали і рисуки гідних камяти екаві девернує куство перемійського тов. приятелів наук, н. К. Осінський, щоби бодай хоч в сей епаніб захвати елід давних памяток.

— 2.000 вагонів картофель з Галичини для західних країв. В Галичині не будуть рекуізувати картофель так само, як збіжа. Еборот картофлями буде дозволений, лише в есені с.р. має наш край достарчити західним краям 2.000 вагонів картофель.

— Галицькі закладники. До часенної „Моск. Вед.“ пишуть з Нижнього Новгорода що тамешній губернатор дістав вказ перебувачих в тій губернії галицьких закладників

Додаток до оголошення до ч. 2530/Г.

С П И С

уживаних в торгівлях різнородних енаковань запалок в часі впровадження закону про енедатковане запалок.

Ч. б.	Неодмінка пачка	Уживане енаковане		Скількість пачок поміщених в уживаних звичайно оригінальних скринях	Вартість поодинокі пачки в сотиках
		величини	типу або формату пачки		
А. Запалки без сірки.					
а) Запалки, що запалюють ся лиш через потиране на пренарованій поверхні (шведські).					
1	Висувані дерев'яні пуделка		Шведські ретинні, ещадні, домашні	1000	10
2	"	4/4	Шведські нормальний формат	5000	2
3	"	3/4	Шведські формат 3/4	5000 і 6000	2
4	"	флямінг	Шведські формат Флямінг	6000	2
5	"	1/2	Шведські формат кишеньковий	5000, 7200 і 14400	2
б) Запалки, що запалюють ся на кожній поверхні до затирання.					
6	Засуване дерев'яне пуделко	100	Улікум або Svozilky	500	2
7	"	250	Пальор 250	1440	6
8	Скриночки з дерев. трісочок наклеяні напером	5000	Англійські № 500 або 5000 скриночки з дерев. трісок	100	100
9	"	1000	Англійські № 100 або 1000 скриночки з дерев. трісок	500	20
10	Патрони (капси) з паперу	№ 56	Саломові № 56 Мікаде, япанські	5000	4
11	Пуделко засуване дерев'яне	4/4	200 Idare	3600	4
Б. Запалки сірковані.					
12	Пуделко засуване дерев'яне	100	Сірковане 100 Сірковане Solo	5000	2
13	Пуделко кругле дерев'яне з накривкою	50	Кругле з трісочок № 50	1000	6
14	Патрони (капси) з паперу	№ 56	Сірковані ч. 56	5000	4
15	"	" 60	" " 60	5000	4
16	"	" 65	" " 65	5000	4
17	"	" 70	" " 70	5000	4
В. Спеціальні.					
18	Пуделко засуване дерев'яне	автоматове	Вітрівки для автомату	500	2
19	Пачка обнимаюча одне пуделко засуване, 4 пачки, 1 пуделко засуване, 18 пачок	"	Шведські і вітрівки для автомату	500	4
20	Пуделко засуване дерев'яне	4/4	Бенгальські	1200	2
21	"	3/4	Вітрівки	3500	2
22	Лист з запалками до відривання		Юпітер	10000	2

Оголошення.

Потребую сейчас енергічного (-ї) інструктера (-ки) на цілий рік до хлопця з і гімназ. і до дівчинки з і норм. Зголошення з усіма елати до уряду парох. в Гаях коло Львова н. н. в місци. 2-3

4 учеників або учениці прийму на етандію. Гонорар по 100 К місячно. Опіка професора гімн. заповиска. Зголошення п. Жолбайляк, ул. св. Йосифа ч. 4. (на Личакові) 1-3

Капусту в головках, вагоновими поскиками, закупить „Красний Сюз еспедарське-торговельних Спілок“ у Львові, ул. Зімеровича ч. 20. Пресить ся о письмених еферти з поданнями гатунку, скількості, етандії задованя, ціни з доставою до вагона та в приближеню терміну достави. 3-5

Найновіше і найдешевше видане

Твори Тараса Шевченка

в двох томах (I том, етор. 552. II том, етор. 544) можна набути в Канцелярії Товариства „Просвіта“, Львів, ринок 10. Кожний том контуе 2 кор. 50 еот. в красній чаві або 2 кор. в еправі звичайній. На лоттову рекомандовану пересилку треба долучити 55 еот. По одерланю гроший з гори висилае ся на кожду подану адресу, також по левому пецтою (Feldpost).

Руська Щадниця

в Перемислі

вулиця Мискошини ч. 3.

Приймае і виплачує щадничі вкладки шоменше в геднях урядових і епроцентуе їх на 4 1/2%, починаючи вже від слідуочого дня по дні ажеження аж до послідного дня перед дном виобрання.

ВКЛАДКИ в „Руській Щадниці“ можна складати еособисто в касі товариства, почтовими переказами, грошевыми листами, чеками лоттової Щадниці, или Дирекції Щадниці на жаданне безплатно доставчае, і в філіях банку естроугорського на рахунок „Руської Щадниці“.

Уділле позичек: а) гіпотечних листних едвіричних емертвационних ратаам на протях літ 10-45 після вибору позичачоге; б) на екомбард ефектів, и на есконт векслів. Справи позичек налагоджуєть ся можливо скоро.

Всяких енформаций і друкіз уділле канцелярія „Руської Щадниці“ ул. Кескіюшка. Народний Дім, I пов., шоденне безкорисно в геднях урядових від 9-1 гед. ироти неділі, і руських евят.

Після § 14. устава „Руської Щадниці“, за евердженоге через н. к. емістерство внутрішних есправ екладки в товаристві „Руська Щадниця“ в Перемислі екладають ся до евокації еупільярних, ефондаційних і т. н. капиталів, мае отже „Руська Щадниця“ еупільярну еобезпечу.

3

НОВІ КНИЖКИ.

1) За козацьким хлібом: Оповідане з давних часів. Книжочка має пять розділів: I) Стріча. II) Неволя. III) Яспир. IV) На чайках. V) Козацький хліб і закінчене та прикрашае еї пять образців. — Ціна одного примірника 70 еот. (для членів 50 еот.).

2) Вейнаровський: історична поема К. Рилева, переказав О. Коваленко. Поему попереджае пояснене „Від Редакції і Вступне слово“ Олекси Коваленка. Ціна одного примірника 70 еот. (для членів 50 еот.).

3) Чекае нас велика річ: написав Богдан Лепкий (з 10 образками). Ціна одного примірника 50 еот. (для чл. 40 е.).

4) З кривавого шляху Українських Січових Стрільців. Ілюстрована збірка еповідань і еписів, зредагував Др. Осип Назарук. Ціна одного примірника 1 К 20 еот. (для членів 90 еот.).

Всилае за попередним надісланем гроший (також в марках) Канцелярія Товариства „Просвіта“ у Львові, Ринок ч. 10. На порто треба долучити 20 еот. (рекомандоване порто 45 еот.).

При еолого екуванню еакуюєть ся прощачо еозлучити ся на „Українське Слово“.